

hol volt, hol nem volt, meg az óperuicis tengeren is tud volt egy pogány
 kis leányka, ki ágár, vagy Flágar néven került a Bibliába, és annak lak-
 most a mi hivatalos névünk is e család nevének suttog nekünk a Neut Főzöfa-
 söl, az éshajualesillagból, a nagy nemzetből, kit az Ur Flágar öléből la'mar-
 tott, mert megigéste neki az Élo' Isten mondván: „Megyokasitodán megzokas-
 tom ivadékokat, hogy a sokaság miatt meg nem zomláltsanak.” És imé: „Tud-
 nyomod az Ur, fogomlál és fiat nőlk; annak nevet Tamaelnek híjad, mivel hogy
 az Ur meg hallgatta a nyomonragodot. Ez vilaj embere leszen; az ő'nek
 mindennek ellu, és mindennek kessi ő'ellene. Neveke pedig Flágar az Ur neve
 ki vele szöl vata: Te Isten! ki lakál engem!” És neveké Flágar a vizforrást
 mely mellett talákozott az Istenel az Élo' Isten kuszának, ki engem la'tott.”
 „És Flágar fiait küle a'brahámnak, ki annak nevet Tamaelnek hívd.” Crod-
 lator, hogy egy „Élo'kut” tünik fel a házias elején s ugyanaz egy ilgen
 „Élo'kunal záradnak annak fejekeli, az élo'vizek fogásival, mely füze-
 mit a krossály s ugyanazon Istennek, a Záránynak ^{hívják} fukad, ki meg-
 jelent a pogány leánykának a puszában; és aki az élelvizet a pogányok, a
 nemzeket illeszere fukansa s e viz partjára illesz ar, „Élelvizet”, hogy a
 pogány népek táplálékára is epeigéste szolgálatnak e fának gümö'lesei.

A megigéste Tamael meg is külelték ei lön Abrahamu elö'völött fia, örökölve
 az elö'völötté fogait: t. i. az okor felfogásra nevést, a királygújt és pap-
 got. 3) A mi Flágarnek a nagy, isteni megjeleneke sokat is kellett mevednie, mely
 Mnoje, Sara, Abrahamu második fiának, Tszáknak küleke után Flágar
 elixe magját, ház exel Abrahamu nevet megmonorta, mel, nehezen ved-
 est Abrahamu fióest, Tamaelst, 4) ki az atyának talán kedveses volt, min a ki-
 sebbik. Csak Isten skava nyuglata meg az ő'z pátriárkát, Flágar s Tamael
 eluereie fellet érett bünatában arakal ur iziretel: „Te a szolgálo'fiat
 is nagy nemzeké'lekem, mert a te magzatod!” 5) A máik füze, Tszakra, néve
 pedig az izéle ar ki, az apának, hogy „Tszakról fog nevek letni ivadékok s e
 nevek az „Tszidae” nében megvalóodot, erl pedig egy magyarázras
 egyházi tanítás, hogy Tszak ivadéka lex Isten válatian népe, melyből a meg-
 vóllo'nak marni fog t. i. „test nevek!” 7)

Abrahamu elbeszéli tehát magját Flágar az élo'völött ei egy kusz-
 kel, s a nagy ^{pogány} ártomány fiával, Tamael el együt Berseabe puszájában buy-
 dosik vata. „És midőn a viz kifogyott a lömlöböl, az ott levő' fák egyike alá
 tevő' a gyermekket. Éi eluereie eo egy kuszilö'völögi távolságra a gyermek tányá-
 bau leüle; mert - ugyan - nem nékhetem a magkaló' gyermekket; és a kellenébe
 ilvön, felemelé' seavát ei sira. Meghallgata pedig Isten a gyermek seavát, és az
 Isten angrala nőliá' meenykál ágárt mondván: Mit mivelte? Ágar! Ne
 félj; kelj föl, vedd a gyermekket és fogd keszt, mert nagy nemzeké' keszen
 ő't. Éi megnyitá Isten annak nekeit; ki látván egy vidkutat, eluereie és mag-
 fólle' a lömlöt is inni adta a gyermeknek. Éi vele vata Isten ei feluethetk
 és a puszában lakik és nyilas ifjává' lön. Éi annyja feluereie vön neki
 Egyptom földéről.” 8) Mikor pedig meghalt a'braham 175 éves korában, elte-
 mettek ő't fiait, Tszak és Tamael a kessi barlangban a pogány letesek teot fia-
 nak

1) I. 16. 10-15; 2) Jel. 22. 1-4; - 3) I. 25. 11; - 4) I. 21. 11; - 5) 21. 13; - 6) 21. 4; - 7) Rom. 9. 5; - 8) I. 21. 14-21.

Érónnak földjén, feléje: Sára nevé: Jemaeltől pedig iz fém származott
"tizüket fejedelmi nevezendgeiknek."

Abrahámtól tehát egy pogány és egy másneműjé keletkezett, mely kisértő Jakab
fiától, Judától, kimondokan: Jeddától, magyar kiejtésben "ziddónak", majd
Jakob elváltokának nevével "Israelnek" nevezetett a nevezeték ma is ha-
rom is fél eredetű. Az igéretet felfelé abból az ajból keletti nével.
nie, test szerint a megváltónak, a mint tevély meg is külelet 1751. ével
szelők. Sem Abraham, sem Isaac, sem Jakob nem volt tulajdonképen "ziddo"
Juda, hanem Héber ősztyálal nevezet volt. Lehet, vagy "seem" ősztyálal
semita; a in ezen név alá tartoznak mindazon népek, nevezet, ugolok,
melyek seem őt fiától származtak, melynek csak két rész alkalkja a ziddo
Közgár vicson Cham ősztyálal származott, chamita' volt ugy, mint Jalen
finának őslakó a kanaaniták és magyar az egyiptomiak is. A chamita
pogányokhoz tartoznak a magyarok is. A két anyanyról pedig t. i. Jaira-
ról és Hagarról azt írja az egyházi tanítás, hogy "Hagar előképe a ziddo
egyháznak, mely egykori honától származott tevély meg is; Sára pedig
példára a keresztény anyaszevénél", vagy részleteiben: "Egyik t. i. az
őstörvény a sinai törvény adalék és szolgálatai nemek, t. i. a ziddókat, kiknek
a törvény szolgálatai kelet felé az észak felé és mint szolgálatai fejezések és
nagy földrajzok igéret cillal rendben tartatnak. Ez a szövetség a szolgál-
ló ágazat illal volt előképe." "A másik, az új szövetség, a keresztény
anyaszevénél, a fensőbb perisaleum Sára, a szabad hitességek által
ábrakollatik." Felüvő, hogy a ziddókat ábrakollja a pogány nő; ellentét
a keresztények, kik a pogányra gátló kelet felé (t. i. Krisztus csak iz és ke-
vés ziddó ismertel ziddóknak, a ziddó nép ma sem ismeri őt el) - ábrakollja
a héber nő.

A továbbiakban Sára letűnt a történelem szipadáról, a in Hagar és
Jemael neve megjelenik a magyarok történetében a ziddó házományai
által, mert az ő kufjók szerint a kárpát medencét kiberül: $\text{הַגָּר} \text{ הַיְהוּדָיָה}$
olv. Ezer Hagar vagyis Hagar földjén" nevezet a kárpátok idején, mi-
kor is a magyarok itt sok izraelitét találtak, kik beoládtak a magyar
társadalomba, de meg b. Endre korában is e néven nevezetnek. Emelők
ket őzi a magyar történelem. Hagar neve mutatkoz az orvág ősi
fővárosának nevében, mi latinul ma is: Agra, magyarosan Eger-
nek hangzik, s ekkor kiberül a klavok az orvág ma is: Benzpu =
Vengria. A ruszok szerint magyarok név ugorsóna, mihez zid-
tű az ágaz név lappang. Ist. Jován ősztyálal a Polozsgajot keletnek
ajánlata, s azóta káránk Műr Maria virágo keletnek nevezet a
katolikus hitességek. E szerint Hagar földje kiberül: $\text{הַגָּר} \text{ הַיְהוּדָיָה}$ = Ezer Műr-
nak nevezet. Most pedig a 2-ik világháború után, a ziddó uralkodás
 alatt Hagar földje "Ezer Sára" címet vehet fel, mert most az ő mellé
kelet felé. S mint eredetileg: ez nem a kárpát íves jálka, hanem
az élet legkomolyabb valóága, mert a szövetségi matrona nevével, lelki-
lele működtik is szorint irányításában: ime Hagar óvadika az iz-
raelitákkel őmekévedett kiberül chamita pogányok, kik az orvágban

1) I. 25. 9. - 2) I. 25. 16. - 3) I. 9. 9. - 4) Gal. 4. 29. - 5) 4. 6. 30. / I. 27. 7. /

a magyarok neve alatt különálló népegyregei, önálló nemzetei alakították
 s ezek is folyamatosan fejlődtek; most nélkülözhetetlenek a nagy világ pontja.
 Ságain ellentétben halványannak a nostalgia nyomaitól gyötörtnek.
 csak a kitanítók anyáinak: házában könnyei csillognak feljőre
 nemcsak a lávalból; csak az Művészet neve hangzik e tikkasztó közegekben
 bírákhoz a nagy fele: "Fogd a gyerekek kezét, mert nagy nemzedék 'Léte-
 őt." És a másik anya, a kőz, a Boldogságos ott áll Europa nagy keresztje
 alatt, melyet Krisztus bennük töviskorrajára emlékeztető Jelenet és
 Jeruzsálem; másként Róma és Moszkva nyitások közt épített az a kő-
 lom, mely most a keresztényiség feletti keresztre, mint egykor megfenítke
 annak Művésze: jézust, a Megváltót. E kereszt mellett proutjában fekszik
 Buddha, hol vérték a keresztényiség neve, melyet áldozott az ősi világek
 dárda. És nagy kereszt tövében hirdogál a két arzonny: a pogány kőzati
 és a zsidó Műjám, kiknek az írásban a nagyság, az ellentét, a
 szolgáltság a szenvedés jutott osztályrészül. Tára pedig, a szabad életének
 élvezésé a föld minden gyönyörűségét. Ebben a kőzati életében csak az
 a meggyűsgató s vizánszó, hogy maga az üdvösítő, jézus, Jelen létére
 a chamita szolgáltság igazát vette vállaira s ezt kőzati örökségül ka-
 nitóságainak is híveinek az emlékeztető lábmozgást tett végrende-
 lésében. Ebben a két szenvedő arzonnyban: Hagyásban és Műjámában,
 látnak teljesebbül az a látvány mondás: "az arzonny mausi meg a férfi".
 Ezt a helyet többször fordítják a nevelés írói, de mindegyik meggyűsgatik
 abban, hogy az arzonnyt mindegyik "nagy jelnek" nevezi. S ez nagyon is
 igaz, mert az Ige meggyűsgíti léteben mindegyiknek: Hagyásban és Mű-
 jámában az a fontos szerep jutott, hogy mindegyik a maga lényével járul-
 jon hozzá az üdvösítő nevelés meggyűsgítéséhez: a pogány lélek és a zsidó
 test ^{szerep} meggyűsgítéséhez! Ez utóbbi vette fel Önmagára az Ige, Műjámának
 nevet az arzonnyal, Műjám által a zsidósághoz; ellentétben a lelket, a
 lelkiséget a pogányra vette fel Önmagára az Ige-jézus, mint közhelyes
 jelképek is képvisel a chamita ^{szerep} lélek, chamita nevelésével és chamita
 a szolgáltságával, melynek példáját is követ az emberiségnek jézus kő-
 zati be földi tartózkodása alatt. Ha tehát Krisztus bennük emberi
 nemzeten meggyűsgítke a zsidó test (= Műjám) a pogány lélekkel (= Hagyás),
 és ha az üdvösítő jézus mindegyik mellett igazán: király ságát és pap-
 ságát a pogány Melkizédék kezdte nevelés viseli: akkor Hagyás az
 emberiség jövőjének kialakulásában, vagyis a bűntelenség Rózában
 kibouakozásában igazán döntő szerepet jelent a pogány ságát részét
 mit a keresztényiség is annyira meggyűsgítke és kőzati sorsot, hogy
 a pogány főpapnak, Melkizédéknek, király a bűntelenség ságát is viseli
 főpap ságát, mely csak egy nevelésnek sem jutott meggyűsgítésül,
 mivel informan nevelés alatt leányok nem egykor leányok nyitnak pre-
 zensbe. És a mellőzés, mit Hagyás története meggyűsgítke előképezett, immár

4.
szűnőfélben van, mert az igaz hívő részéről böszvényes kapcsolatokban fog
képeződni minden millasztalanság, és az heves elvirell minden könyvüle-
tás az üdvöztető Jézus pogány főpapjával és pogány lelkészeivel, lel-
keivel. Ez a krisztusi pogány lélek fajta, és meghatározó a büntelen-
ség egyik örökösöltségét, nevezetesen azon, "hisze itt" törvények
szűnőfélben állal, melyek az Úr a zsidóknak is "népfelelő" és
ezzel véget ér az az auszonius, mely a kördoblás törvények idején
elő a népek s nevezetesen lelki világra. Ez az isteni nőt, mely a
mindenképp a maga alkalmán Házár sorsában, a magyar főúrré és a magyar
népének "szűnőfélben" helyét akkor, amikor a király-medencét s annak
főúrnak: Budhát a Krisztusi "világság" fényforrásává lette, hogy
világitson az a szűnőfélben, a harmadik világhatáron korábban,
mely az "Házár" nevezetesen a kereszténység és zsidóság végpontját hozza
magával, ha a népek, nevezetesen is nyelvi meg e határon "Házár" elő
fel nem értek az Ige megismerésének teljes ismeretére is tisz-
teletre.

Ha pedig zsidók és pogányok indokolnak s főnek találtak hazánk
földjét Házár emelék "Házár földjének", Hungariának elnevezés:
akkor millió is igazságos és illemt, hogy az a föld, mely a "büntelen
emberiséget" fajta találni s kordoni "kebelén", mely a "király" és
"földnek", meg "szűnőfélben" nevezetesen s melyet maga az "üdvöztető"
"egy akolnak" mond, melyen Ó az egyedüli "Pásztor", s mely a kereszténység
is zsidóság pontolatára után, csak a pogány "szűnőfélben" fel: en a
földet "szűnőfélben" Házár nevezetesen "kebelén" el, hogy legyen
"Hungaria" a büntelen ember kaplaka. Legyen ez a "király" népek, a zsidó-
rossza minden "szűnőfélben" zsidók kebelén magyar "szűnőfélben" "szűnőfélben"
a büntelen "szűnőfélben" is a krisztusi világság "szűnőfélben": Budhát felé
fordulva "király" karokkal is "király" szűnőfélben "szűnőfélben" a "szűnőfélben"
"szűnőfélben", hogy a világság minden "szűnőfélben" földjét "szűnőfélben" meg Házár nevezetesen
nevezetesen a "szűnőfélben" krisztusban. Amen. Ti pedig, a világság "szűnőfélben" pogányai,
"szűnőfélben" béké. Chom van "szűnőfélben" "szűnőfélben", "szűnőfélben"
fel Házár nevezetesen "szűnőfélben" "szűnőfélben" is "szűnőfélben" "szűnőfélben"
elvével "szűnőfélben" "szűnőfélben", a pogányok főpapjainak is "szűnőfélben" is kö-
vetésére, mi "szűnőfélben" "szűnőfélben" az "szűnőfélben" "szűnőfélben" s a büntelen-
szűnőfélben "szűnőfélben" "szűnőfélben". Világság pogányai! "szűnőfélben"
Krisztus követésére! Amen.